

[Lasse Budtz]

Socialdemokratiet ønsker stadig væk ikke, at vi forlader NATO, men vi ønsker stadig at bruge alle midler og alle organisationer inklusive NATO til nedrustningsinitiativer. Her holder vi os klart og tydeligt inden for 3. maj-dagsordenen, som er og forbliver udgangspunktet for vores politik, også når vi skal sætte os i Dyvigudvalgets fortsættelse, det parlamentariske udvalg, og diskutere Danmarks sikkerhedspolitik i de kommende år.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg tager ordet her i anden runde for at svare på et par af de spørgsmål, der har været stillet undervejs. Der blev fra hr. Lasse Budtz' side stillet et spørgsmål; ja, det var måske snarere en kommentar til noget af det, jeg havde sagt om, at vores tyngdepunkt i sikkerhedspolitikken, specielt hvad Øst-Vest angår, ligger i NATO. Jeg brugte ikke ordene: det blå stempel i NATO. Det er rigtigt, at jeg ikke talte om NATOs generalsekretær, men jeg talte heller ikke om, at vi skulle have det blå stempel i NATO. Jeg sagde ordret – det fremgår af det, som er delt rundt fra vores første runde – at initiativer på dette område ønsker vi fortsat indpasset i den sammenhæng.

Den sammenhæng, det er NATO. Vi vil ikke være med til ensidige danske initiativer på dette felt f.eks. i FN. Det har ikke noget at gøre med, om vi må gøre det ene eller det andet for det ene eller andet medlem af NATO. For os er det helt afgørende, at det ville fjerne Danmarks grundlæggende sikkerhedspolitiske principper, hvis vi foretog sådanne ensidige skridt. Det er ikke, fordi vi mener, eller i hvert fald jeg mener, at der er en klar forpligtelse. Det er der måske også, men for mig er det afgørende argument, at vi mener, at det stemmer bedst overens med vore grundlæggende interesser, om vi kører det den vej rundt.

Så synes jeg også, at jeg vil knytte et par kommentarer til det, som har været fremme også fra hr. Lasse Budtz' side om, hvad vi skal lave i det ad hoc-udvalg, som skal følge Dyvigrapporten op. Jeg forstår meget vel, at socialdemokratiet dér må basere sig på sin kongresvedtagelse, og hvad der ellers måtte være, men lige så vel som socialdemokraterne går ind med nogle forudsætninger og nog-

le præmisser, som de må overholde, så må vi andre partier have lov til at sige: ja men vi går ind med de og de forudsætninger.

Vi har også nogle principprogrammer og nogle vedtagelser på venstres møder, årsmøder, og hvad vi nu kan kalde dem alle sammen, noget, vi er enige om i vores parti, og som vi vil arbejde for, når vi skal sidde i dette ad hoc-udvalg og drøfte Danmarks sikkerhedspolitiske kurs i 1980'erne, og jeg vil fuldt ud respektere, at andre partier har deres. SF og VS har jo deres, har vi hørt i formiddags, som går ud på at få bragt os så meget i karambolage med NATO-principperne, at vi ikke kan være medlemmer længere; de er lidt mere diskrete, nogle af dem, end de var tidligere, for da turde de sige ligeud, at det var ud nu og her, men der er måske forsøg på at gøre NATO lidt mere spiselig i de kredse.

Men det må så være med vore præmisser, vi går ind i dette politiske udvalgsarbejde, og dér har udenrigsministeren jo helt klart forklaret alle og enhver, så der ikke kan være nogen tvivl, hvorfor vi må forholde os til de foreliggende dagsordensforslag, som vi gør. Vi vil ind uden bindinger. Vi skal jo ikke i dette ad hoc-udvalg sidde og føre dansk udenrigspolitik. Det skal stadig væk være regeringens og udenrigsministerens opgave, og de, der måtte føle sig kaldet dertil, må så påse, om man dér overholder de vedtagelser, der har fundet sted i folketinget. Men når vi går ind i dette politiske ad hoc-udvalg, må det være vores opgave at arbejde for vort eget partis politiske interesser og dér kæmpe for de synspunkter, som vi synes er rigtige. Jeg synes, det var forkert, om jeg skulle gå ind og kæmpe for kongresvedtagelsen i socialdemokratiet.

Heri ligger der også et svar til fru Margrete Auken, som spurgte, hvorfor bl.a. mit parti ikke kunne støtte SFs dagsorden. Ja men det er det samme her. Den går måske ikke så meget ind på, hvad vi kan gøre i FN for afspænding og nedrustning, men mere på, hvad vi kan gøre i NATO. Det stemmer også meget godt overens med mit grundlæggende synspunkt, at vi bør gå den vej rundt, før vi går direkte til FN, men alligevel er der rejst nogle spørgsmål i SF-forslaget, som jeg synes kræver en nærmere afklaring og en nærmere drøftelse: hvad vil de politiske konsekvenser, sikkerhedspolitiske konsekvenser, konsekven-